

ROSPHELLE

(Het arme Kind)

Opérette en un Acte

Pour voix d'enfants

Paroles de J. Story.

(traduction française de N. Destanberg)

Musique de

CH. MIRY

Chevalier de l'Ordre Léopold.

Pr. F. 6. net.

PARIS, MAISON SCHOTT. BRUXELLES, SCHOTT FRÈRES.
19, Boulevard Montmartre. Montagne de la Cour 82.
MAYENCE, LES FILS DE B. SCHOTT. LONDRES, SCHOTT & Co

Personnages.

Ida orpheline.

Néma }
Clara } amies de classe.
Martha }

Ecolières, formant le chœur.

— + —

Personen.

Ida, arme mees.

Nema }
Clara } *Schoolgezellinnen.*
Martha }

Schoolkinderen.

L'orpheline.

Le théâtre représente un jardin. A droite un chemin conduisant à la demeure de Néma. A gauche, au deuxième plan, un fauteuil. Le jardin, dont la grille est ouverte, est séparé de la route par une haie en fleurs. Au fond une vue de village.

Scène I.

Néma, Clara, écolières.

Het arme Kind.

(Het tooneel vertoont eenen tuin. Rechts den weg naar het huis van Nema. Links, tweede plan, een tafel waarop boeken, breigerief, enz. Rechts, tweede plan, een leunstoel. De tuin waarvan het hekken open staat is door een haag van de baan gescheiden, in het verdiep een dorpsgezicht.)

I: Tooneel.

Néma Clara gezellinnen.

Nº I. Chœur et Solo. Air. Koor en Solo. Air:

Allegro con brio.

Piano.

The musical score is written for piano and consists of four systems of music. The first system begins with a piano (p) dynamic marking. The second system continues the piece. The third system features a fortissimo (ff) dynamic marking. The fourth system concludes the piece with a final chord. The score includes various musical notations such as triplets, accents, and slurs.

Chœur: Koor:
I. Soprano.

Chants et dan-ses. Vos ca-den-ces font bon-dir font bon-dir La jeu-nes-se,
Dau-sen, zin-gen, loo-pen, springen is ons vreugd, is ons vreugd, weg de smar-te,

II. Soprano.

Chants et dan-ses. Vos ca-den-ces font bon-dir; font bon-dir La jeu-nes-se,
Dau-sen, zin-gen, loo-pen, springen is ons vreugd, is ons vreugd, weg de smar-te,

mf

fp

Qui s'empres-se d'ac-cou-ri; d'ac-cou-ri! Chants et dan-ses, vos ca-
uit het har-te van de jeugd, van de jeugd! Dau-sen, zin-gen, loo-pen,

Qui s'empres-se d'ac-cou-ri; d'ac-cou-ri! Chants et dan-ses, vos ca-
uit het har-te van de jeugd, van de jeugd! Dau-sen, zin-gen, loo-pen,

f

mf

f

den-ces Sont le charme du loi-sir! Chants et dan-ses, Vos ca-den-ces sont le
sprin-gen is ons vreugd, is ons vreugd, weg de smar-te, uit het har-te van de

den-ces Sont le charme du loi-sir! Chants et dan-ses, Vos ca-den-ces sont le
sprin-gen is ons vreugd, is ons vreugd, weg de smar-te, uit het har-te van de

ff

ff

P

charme du loi - sir! — La la la la la la la la! —
 jeugd, van de jeugd! — La la la la la la la la! —

P

charme du loi - sir! — La la la la la la la la!
 jeugd, van de jeugd! — La la la la la la la la!

p

f

Chants et dan-ses, Vos ca-den-ces Sont le char-me du loi-sir! Chant et dan-ses,
 't is het spe-len en het kre-len, dat ons hart-jes zoet ver-heugt, 't is het spe-len

f

Chants et dan-ses, Vos ca-den-ces Sont le char-me du loi-sir! Chants et dan-ses,
 't is het spe-len en het kre-len, dat ons hart-jes zoet ver-heugt, 't is het spe-len

f

f

I^e Sopr.

Vos ca-den-ces Sont le char-me du loi-sir, le char-me du loi-sir, — le
 en het kre-len, dat ons hart-jes zoet ver-heugt ons hart-jes zoet ver-heugt, — ons

div: II et IIIe Sopr.

Vos ca-den-ces Sont le char-me du loi-sir, le char-me du loi-sir, — le
 en het kre-len, dat ons hart-jes zoet ver-heugt ons hart-jes zoet ver-heugt, — ons

mf *più mosso*

char-me du loi-sir!
hart-jes zoet ver-heugt!

char-me du loi-sir!
hart-jes zoet ver-heugt!

Nema.
Allegretto.

La dan-se nous en-flam-me: Son rythme et ses ac-cords, Ver-sant la joie à
Het spel maakt on-ze zielt-jes zoo in-nig wel-ge-zind, nig kee-ren op ons

la-me Ren-dent la force au corps. Tel un oi-seau sé-lan-ce, Et chante et se ba-
hielt-jes en draaien als de wind; ge-lijk de vo-gels vlie-gen of op de tak-jes

lan-ce Sans crainte et sans ef-forts, oui, sans crainte et sans ef-forts: Ah!
wie-gen, zoo doet het vroo-lijk kind, zoo doet, zoo doet het vroo-lijk kind. Geen

sf *rf* *mf*

quoi que l'on fas-se. Non, rien i-ci-bas Pour nous ne rem-pla-ce Les li-bres é-
ding op dees aar-de, al zij het zoo wel, is 'tkind van meer waar-de dan 'tla-chen-de

sf *mf* *p*

mf *ff* *mf* *p*

mf *ff* *mf* *p*

bats. Ah! quoi que l'on fas-se. Non, rien i-ci-bas Pour nous ne rem-pla-ce Les
spel. Geen ding op dees aar-de, al zij het zoo wel, is 'tkind van meer waar-de dan

Ah! quoi que l'on fas-se. Non, rien i-ci-bas Pour nous ne rem-pla-ce Les
Geen ding op dees aar-de, al zij het zoo wel, is 'tkind van meer waar-de dan

Ire S^{uo} en Nema I. S^{uo} et Nema.

Ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah!
 ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah!

IIe

li-bres é-bats, les li-bres é-bats, les li-bres é-bats.
'tla-chen-de spel, dan 'tla-chen-de spel, dan 'tla-chen-de spel.

IIIe

li-bres é-bats, les li-bres é-bats, les li-bres é-bats.
'tla-chen-de spel, dan 'tla-chen-de spel, dan 'tla-chen-de spel.

f

Pe - tit pois - son fré - til - le Dans l'onde au flot si clair; Pe - tit oi - seau sau -
 Geen co - geltje in de boomen, dat daar niet voo - lijk kweelt; geen vischken in de

til - le Ou vo - le li - bre et fier! — Fai - sous comme eux, de grâ - ce, A -
 stroo - men, dat vrij en blij niet speelt! — Waar - om zou 't kind niet spe - len, niet

vant que l'heure pas - se Com - me un ra - pide é - clair, oui, com - me un ra - pide é -
 dau - sen en niet kwe - len, wen hem de jeug - de streelt? wen hem, wen hem de jeug - de

clair, Car rien, car rien que l'on fas - se, Non, rien i - ci - bas Pour nous ne rem -
 streelt. O ja! Geen ding op dees aar - de, al zij het zoo wel, is 't kind van meer

I. tempo. *f* Koor.
 pla - ce Les li - bres é - bats. Car rien que l'on fas - se, Non, rien i - ci -
 waar - de dan 't la - chen - de spel. Geen ding op dees aar - de, al zij het zoo

ah! ah! ah!
ah! ah! ah!

bas Pour nous ne rem-pla - ce Les li - bres é - bats, les
wel. is 'tkind van meer waar - de dan 'tla - chen - de spel, dan

bas Pour nous ne rem-pla - ce Les li - bres é - bats, les
wel. is 'tkind van meer waar - de dan 'tla - chen - de spel, dan

ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah!
ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah!

li - bres é - bats, les li - bres é - bats.
'tla - chen - de spel, dan 'tla - chen - de spel.

li - bres é - bats, les li - bres é - bats.
'tla - chen - de spel, dan 'tla - chen - de spel.

(Toutes s'en vont en chantant et en dansant avec gaité.)
(Allen al dansende en springende den weg op.)

Scène II.

2e Tooneel.

Ida. (Elle a l'air souffrante et porte de misérables habillements.)

Ida. Zij ziet er lijidend uit en is slecht gekleed.

N° 2. Récit. et Air. *Recitatief en Air*

Moderato.

Piano.

Récit. *p* Ida.

Je suis bien las-se et j'ai bien peur, Ah! je sue-com-be à ma souf-
Ik ben ver-moeid, vermoedien bang, en'tkou-de zweet valt op mijn

Andantino.

fran-ce. N'est-il plus pour mon pauvre cœur; Hélas! n'est-il plus des pé-
wan-gen; daardwaalik u-ren, u-ren lang; en heb noch troost noch hulp ont-

più mosso Allegro agitato.

ran-ce? Le bruit du vent m'emplit d'ef-froi, J'en-tends l'hor-
ran-gen. De win-den loei - - en door het woud, en 't zon-ne-

cresc. *mf*

reur de la tem - pè - - te. Où donc i - rai - je, par ce
 licht is aan het zîn - - ken, wat is het we - der gaar en

cresc. **Largo.**

froid, Pour re - po - ser ma pau - vre tête - - te? Bon
 koud, laat mij toch hul - - pe te - - gen blin - - ken! O

Moderato.

Dien, que j'ai tou - jours pri - é. De l'or - phe - li - ne prends pi - tié!
 God, die uit der heem - len sfeer, ziet op uw ar - me wees - kens neer!

Andantino. *mf*

Sans a - mis et sans fa - mil - le, Sans es -
 Zon - der va - der, zon - der moe - der dom - pel

p *mf*

poir du len - de - main, Jer - re, mal - heu - reu - se fil - le, Par les rou - ces du che -
 ik ver - la - ten rond, k'heb geen zus - je, k'heb geen broe - der, en mijn bed is d'har - de

mf *pp* *p*

min! Dieu, dont la bon-té pro - té - ge Les souf-frants en leur dou-leur, Si ma
 grond bij de gu-re win-ter-nach-ten dekt me soms de sneeuw al - leen; Go-de!

mf *p* *f* *p* *mf*

coucheest sur la nei-ge, Veille - ra sur mon mal-heur, veil - le - ra sur mon mal-
 kom mijn lot ver - zachten, stel een eind aan mijn ge-ween, stel een eind aan mijn ge -

p *f*

heur. Tout le mon - de ma - ban - dou-ne, On me chas - se du - re -
 ween. Je - der een heeft mij ver - lu - ten, en ver - jaagt mij ver - re

p *mf*

ment; Et per - sonne, hé - las! per - son - ne Ne sou - la - ge mon tour - ment. Et, je
 weg; re - len zijn er die mij ha - ten, als ik hun mijn ram - pen zeg. Som - tijds

mf *p* *p*

trem - ble de le di - re, Mais sou - vent un ri - che seuil. Dont le bel as - pect m'at -
 vind ik rij - ke lie - den, die vol spot - ter - nij en hoon, kwaad den toe - gang mij ver -

tf *meno mosso* *f*

ti - re. Ne con - so - le pas mon deuil. Je fim - plo - re, Dieu vain -
 bie - den, van hun op - ge - sier - de woon; nit dit le - ven goe - de

f *p*

queur; Toi qu'ado-re ma dou-leur. Ta pa-ro-le, Qui con - so-le, Me ren-dra la paix du
 God, waar mij be-ven voorzoon lot, kom mij ha-len naar uw za-len, en on-truk n'aan daardschen

f *a tempo*

cœur, la paix du cœur; me ren-dra la paix du cœur!
 spot, en on - truk n'aan - daard - schen spot!

f più mosso *ff* *pp suivez* *f*

mf

Hélas! Dieu reste sourd à tous mes cris d'alarmes.
 Quel est donc mon forfait pour mériter ce sort?
 Toujours, toujours souffrir! Mes prières, mes larmes
 Ne sauraient-elles donc m'arracher à la mort?
 La nuit tombe.—La nuit morte,—sombre, immobile.
 Ah! reprenons courage et cherchons un asile!

(Elle veut s'éloigner, mais à peine a-t-elle fait quel-
 ques pas chancelants, que ses forces l'abandonnent et qu'
 elle s'affaisse en criant: Au Secours! au secours!...)

Doch neen, geen smeeken helpt en 't einde van mijn lijden
 Is verre nog! 'k ben nog een kind, en Gode weet,
 Wát ik nog lijden moet! zal ik dan nooit verblijden
 En vreugde kennen? en vergaan van nood en leed?
 't Wordt avond... en de zon verduikt zich in de laan;
 Ach kom, beproeven wij den weg voort op te gaan

(Zij wil heen gaan, doch nauwelijks heeft zij met
 moeite eenige stappen gedaan of zij zijgt afgemat ne-
 der, luid roepende: hulp! hulp!)

Scène III.

3e Tooneel.

Ida, Nema — Un peu plus tard Clara, Martha, et les écolières.

Ida, Nema — Wat later de gezellinnen met Clara en Martha.

N° 3.
Allegro agitato.

Piano. *ff*

(accourant.)
Nema (toesnellende.) *ff*

Quel cri de dé-tresse Vient de re-ten-tir? Il
Wat kre-ten, wat kre-ten heb ik daar ge-hoord; O

faut que je m'em-pres - - se I - ci d'ac - cou - rir. Qui
God! ik wil het we - - ten! Wie tis die mij stoort. Zijn

done, à cet-te heure Qui donc souf-fre et pleu-re, Quand tom -
kre-ten van lij-den, wie mag aan mijn zij-den, Zijn kre -

be le soir? Je yeux le sa-voir.
 ten van pijn in ton - ge - luk zijn.

Qui donc souf- fre et pleu - re, Quand tom -
 wie mag aan mijn zij - den in ton -

be le soir? Je yeux le sa-voir, je yeux le sa-voir.
 ge - luk zijn, in ton - ge - luk zijn, in ton - ge - luk zijn.

Ida.

C'est moi, mademoiselle.

Nema.

Ah! cette voix?

Ida.

Je pleure!

J'ai bien froid! J'ai bien faim! Hélas! C'est trop souffrir.
 Et je suis accablée et n'ai pas de demeure.

Ida.

Ik ben het, Juffer lief—

Nema.

Die stem....

Ida.

Ach, bied me troost!

Gij ziet hoe hand en wang mij van de koude blaast!
 * Heb dorst en honger ook... ach, Juffer, kneel mij sterren!

Nema.

Plus de pleurs! Revivez!... Je veux vous secourir.

Nema.

Niet langer, misje lief, zult gij hier hulpe dooven.

N° 4.

Allegro moderato.

Nema.

Piano.

mf Es - pé - ran - ce! La souf -
Wat u grief - de teér ge -

fran - ce Va fi - nir va fi - nir. Et la vi - e, Sœur ché -
lief - de, nijpt mij hart, nijpt mij hart, kmil u hel - pen, en zal

mf *p*

rf *p*

ri - e! Sém-bel-lir, Sém - bel - lir!
stel - pen - u - we smart, u - we smart!

pp

pp *mf*

Nema.

A moi, toutes à moi! Mes sœurs, venez à moi!

Les écolières.

Nous voici! Qu'est-ce donc?

Nema.

Sœurs, pas de vain effroi!

Calmes-vous! Cette enfant souffre beaucoup. Sur l'heure
Il nous faut secourir la pauvre sœur qui pleure.

Les écolières.

Oui, toutes!

Nema.

Je connais votre cœur généreux.

Dieu lui-même l'a dit: Aidez les malheureux!

Clara.

C'est vrai. Dieu met le baume auprès de la blessure:
„Et sa bonté s'étend sur toute la nature.“

Nema.

Aan mij vriendinnen! komt! komt dapper toegesnel!

Allen.

(haastig opkomend.)

Wat is er, Nema? wat?

Nema.

Weest niet te zeer ontsteld.

Ziet daar een arren kind, dat hulp vraagt in zijn lijden.

Allen.

Ach God!

Nema.

Wij moeten het rauw nood en kou berrijden.

Clara.

't Is waar, mijn harte breekt, alleen bij het te zien
Met liefste zullen wij het kind ons hulpe bren.

Martha.
Volens à son secours!

Ida.
Hélas!

Nema.
Plus de douleur.

La souffrance vous fait doublement notre sœur.

Nema.
God loont de zielen die steeds darme kinders minnen.

Martha.
Wij moeten tot haar heil terstond een hulp verziinnen.

Ida.
Mijn God! mijn God!

Martha.
Zij weent!

Nema.
O ween niet, lieve kind.
En reken op ons hart, dat teederlijk u mint.

Nº 5. Chœur. Foor.
Allegro moderato.

Piano.

Es - pé - ran - ce! La souff - rance u grief - de! teer ge -

fran - ce Va fi - nir; va fi - nir. Et la vi - e, Sœur ché - lief - de, nijpt ons 'hart, nijpt ons 'hart, elk zal hel - pen. elk zal

ri - e! Sem-bel - lir, sem - bel - lir! stel - pen u - we smart, u - we smart!

Nema.
Venez, Clara, venez. Aidons, car Dieu l'ordonne.
Soutenons cette enfant, que la force abandonne.

(Nema et Clara soulèvent doucement l'orpheline défaillante, pendant le chant suivant, qui doit être dit avec beaucoup de sentiment et très-piano.)

Nema (aan Clara)
Kom, Clara, Clara lief en helpen wij het kind,
Te recht, opdat het zich op zijne voetsjes vind.

(Nema en Clara nemen Ida onder den schouder en richten haar zeer zachtjens op, bij het zingen van het volgende.)

N° 6. Trio et Chœur. *Trio en koor.*

Moderato.

Nema et Clara (ensemble.)
Nema en Clara (*te zamen*)

pp

En-fant, pre - nez.
Kom, meis - je, tracht

Piano.

pre-nez cou-ra-ge. Nous vous aimons, ve- nez chez nous. Car c'est un é - ter-
u op te rich-ten, wij lei-den u naar ou - ze woon. Wij ach-ten steeds de

nel a - da - ge, Qu'il est si bon, qu'il est si sa - ge. Dac - cor - der les
grootst der plichten, den ar-me troost en hulp te stich-ten. Want Go-de geeft

soins les plus doux. A ceux qui souf - frent com - me - vous.
de He - mel kroon, aan zul - ke zoe - te plicht ten loon.

Ida
pp Qui donc s'oc - cupe ain - si De la pau - vrette i - ci?
 O zegt mij wie gij zijt. die mij zoo zeer ver-blijdt?

f

mf Koor:
 Cha - en - ne vous est u - ne sœur, Qui vent fi - nir vo - tre mal - heur.
 Wij zijn uw zus - ters, meis - je zoet, en wil - len slechts uw heil en goed.

f *p*

Ida.
 Des - tins, des - tins é - tran - ges! Ne me trom - pez - vous pas?
 Neen, neen, gij zijt Gods en - ge - len, zoo lief - lijk zoet en teer;

Vous ve - nez i - ci - bas Me sau - ver du mal - heur
 die kwam op daar - de neer, om rond mijn krau - ke teen

et vous é - tes des an - ges! Oui! vous é - tes des an - ges.
 uw ar - men zoet - te stren - ge - len. O ja, gij zijt Gods en - ge - len.

pp *pp*

Nema.

des au - ges! En - fant, re - le - vez - vous.
 Gods en - ge - len! Be - proef thans op te staan.

Ida.

Clara.

Nema.

Ah! je ne le puis pas. Mais nous vous sou-te-nous Nous vous prè-tous nos bras.
 O, 'kheb zoo wei - nig kracht. Wij on - der - sten - nen u. Wij lee - nen u ons macht.

Ida (stil oprijzend tusschen Nema en Clara.) (Ida, se levant.)

Allegro moderato.

dolce con espress.

Ah! c'est un son-ge, un son-ge é-tran-ge! Voix si don - ce,
 O, is 'teen droom? Wat zaal ge - ston-den En - ghen mij van

voix d'un au - ge! Ce qui m'ar-rive est - ce ré - el?
 God ge - zon - den, langs een zoe - te lief - de stroom.

più mosso cresc. *mf* *pp* **Tempo I.**

Ou bien, ou bien, ou bien, ou bien, est - ce un rê - ve
 Zegt mij, zegt mij, zegt mij, zegt mij, is 'teen droom,

p *più mosso cresc.* *mf* *pp*

(Zij gaan zachtjes voort) *pp*

trop cru - el? trop cru - el? Non, c'est ré - el.
 is 'teen droom, is 'teen droom? Neen, 'tis geen droom. -

pp

Clara. Nema. Clara.

Non, c'est ré - el. Nous vous me - nous chez vo - tre bon - ne mè - re. Pour
 Neen, 'tis geen droom. Wij wil - len u tot on - ze woon ge - lei - den. U

pp *pp*

Ida. *Récit.* *mf*

vous soig - ner, pour vous soig - ner. Mi - sé - re! *P* Je n'en puis plus, hé -
 zor - gen bién; u hel - pen kind! Staat bei - den! *W*ant ver - der kan ik

mf *mf*

las!
niet; **tempo I.** Je ne pour - rais al - ler jus - que là - bas.
 daar mij al - weér mijn laats te kracht ont - vliedt.

p *pp*

(aidant Ida à se mettre dans le fauteuil.)
(Ida op den leunstoel helpend.)

Nema. Andante.

Re - po - sez - vous près de vos sœurs, ma chère, Et moi je cours.
Dus rust hier wat bij de - ze ge - zet - lin - nen; nu loop ik vlug.

et moi je cours Près de ma bon - ne mè - re Pour cher - cher des se - sours.
nu loop ik vlug bij mij - ne moeder bin - nen en keer ter - stond te - rug.

Koor.

Oui, re - po - sez près de vos sœurs, ma chère, Car el - le court, car el - le court Près de sa
Ja, rust hier wat bij bra - ve ge - zet - lin - nen; nu loopt zij vlug; nu loopt zij vlug bij ha - re

(Nema sort à la hâte.)

bon - ne mè - re Pour un in - stant bien court.
moeder bin - nen, en keert ter - stond te - rug.

Scene IV.

Ida, Clara, Martha, les écolières.

Clara à Ida.

Comment vous trouvez-vous?
(Ida fait signe qu'elle va mieux.)

Martha.

On dirait que déjà
Le bonheur renaissant paraît sur son visage!

Clara.

Oui, oui, vraiment. Ah! tout réussira,
Quand la chère souffrante aura repris courage.

4. Tooneel.

Ida, Clara, Martha, gezellinnen.

Clara (tot Ida)

Hoe roelt ge u nu?
(Ida kuikt bevestigend goed.)

Martha.

Men zou heweren
Dat heternis zich reeds vertoont.

Clara.

Ja inderdaad... o k zou heweren,
Dat onze hoop wierde bekroond.

Nº 7.
Andantino.

Piano.

dol. con espress.

1. Quand la ri - gueur d'un sort af - freux Plus dur que
2. Ma bou - ne mè - re, com - me toi, O chère et
1. Wan - neer het lot, het ar - me kind, zijn hoofd - je
2. Do les - sen, die mij moe - der gaf, die zal ik

la tem - pe - te Vient ac - ca - bler un mal - heu - reux Et
sain - te fem - me, De Dieu job - ser - ve - rai la loi, In -
droef doet buk - ken, en nood en kou - de noor - der - wind zoo
nooit ver - ge - ten; ik breng tot dat, ik daal in 'tgraf, den

fon - dre sur sa tète: Mon cœur fris - son - ne de pi - tié. J'ap -
scri - te dans mon à - me. De l'in - di - gent ay - ons pi - tié! Gar -
ijs - lijk op hem druk - ken, dan roel ik in het har - te mijn een
ar - me troost en e - ten, daar - om roel ik in 'har - te mijn een

pp rall. por - te à la souf - fran - ce Le doux mot des - pé - ran - ce, Et
dous à la souf - fran - ce Le doux mot des - pé - ran - ce, Et
a tempo in - nig me - de - lij - den, en kzet mij aan zijn zij - den, om
in - nig me - de - lij - den, en kzet mij aan zijn zij - den, om
sf

les pré - sents de l'a - mi - tié Et les pré - sents de l'a - mi - tié.
les se - cours de l'a - mi - tié Et les se - cours de l'a - mi - tié.
'kind een troost en hulp te zijn, om 'kind en troost en hulp te zijn.
'kind een troost en hulp te zijn, om 'kind en troost en hulp te zijn.
f *rall.*

Nu het 2e Couplet
gaat men voort zonder
ritournel.

après le 2. couplet
ou enchaîne le
morceau suivant
sans ritournelle.

Scène V.

5e Tooneel.

Les mêmes. Nema (revenant avec une bouteille de vin et un verre.)

De Forige. Nema (terug met een flesch wijn en een roomer)

N° 8.

Allegro moderato.

Piano.

Nema.

mf Cet - te li - queur ver - meil - le Ra - ni - me,
Zie hier reeds mie de - - cij - - neus ver - troos-tend,

rf oui, ra - ni - me tout le corps, Et fait tou - jours mer - veil - - le Pour
ja, ver-troos-tend is hun werk. Zij doo-ven u - ve pij - - nen, en

ceux qui souffrent et sait les ren - dre forts.
ma - ken tlich-aam, en ma - ken tlich-aam sterk.

(Versant et offrant à Ida un demi-verre de vin.)
 (Schenkend en Ida een halven roemer wijn biedend.)

Récit.

Bu - vez, bu-vez un coup de ce cor-di - al - là: Il
 Kom, lie - ve zus - ter; kom, breng hier uw lip - pen aan, dit

Récit. *pp*

vous ren - dra la joie et vous ra - ni - me - ra!
 geeft u ile - ven weer en kracht om op - te staan. **tempo I.**

Ida. (après avoir bu un peu.) **Moderato.**
 (na gedronken te hebben.) *dol.*

Com - ment, bon -
 Hoe zal ik

pp

Nema.

heur su - pré - me! — Pay - er — des soins si doux? C'est
 ooit be - ta - len — het goed, — dat mij ge - schiedt? 't is

mf *ff*

le bon Dieu lui - mè - me, Qui nous pai - ra pour vous.
 God die in zijn za - len het loon dier zor - gen biëdt.

Moderato. Andante.
 Ida. *dolce*

An fond du cœur de la pauvrete Le sou - ve - nir de
 Nooit zal het ar - me kind ver - ge - ten die vuur - ge zorg hem

vos bien - faits; Et vo - tre cha - ri - té dis - cre - te Ser - ont gra - vés et
 tue - ge - bracht; gij hoor - det zij - ne droe - ve kre - ten en hebt terstond zijn

Ida et chœur.

pour ja - mais. An fond du cœur de la pau - vret - te Le sou - ve - nir de
 leed ver - zacht. Nooit zal het ar - me kind ver - ge - ten die vuur - ge zorg hem
 Nema eu Roor.
 Ah! cal - mez - vous, o ma pau - vret - te, Ne par - lez pas de
 Nooit zal ik ar - me kind ver - ge - ten en zorg wordt steeds hem

vos bien - faits; Et vo - tre cha - ri - té dis - crè - te
 toe - ge - bracht; gij hoor - de zij - ne droe - ve kre - ten

nos bien - faits; Nons ob - ser - vous la loi par - fai - te,
 toe - ge - bracht; ik hoor - de zij - ne droe - ve kre - ten

Ser - ont gra - vés et pour ja - mais.
 En hebt ter - stond zijn leed ver - zacht.

Qui nous gou - ver - ne à tout ja - mais.
 En hebt ter - stond zijn leed ver - zacht.

Nema.

Encore un peu de vin! C'est ordonnance à suivre.

Ida.

Merci, mademoiselle. Ah! Je me sens revivre.
 Je retourne chez moi.

Clara.

Chez vous? En quel endroit?

Ida.

Chez des pauvres aussi, dont m'abrite le toit.

Nema.

Seule, vous n'irez pas par la sombre bruyère.
 Car déjà l'Angélus appelle à la prière.

(La cloche de l'Angélus se fait entendre au loin et accompagne discrètement la prière suivante.)

Nema.

Neem nog een weinig wijn, dit zal u sterkte geren.

Ida.

Ik dank u, juffer lief, ik voel mij reeds herleven
 Thans ga ik stil naar huis.

Clara.

Waar woont gij, meisje zoet?

Ida.

Bij arme liën als ik en 'k deel hun tegenspoort.

Nema.

Alleen zult gij niet gaan, wantavond is aan 't zinken.
 Hoort ginds reeds in de verte het arondklokje klinken.

(Hier begint een klok of bel stil achter het tooneel het arondangelus te kleppen, dit stil geklep moet gepaard gaan met de volgende wondbede.)

N° 9. Prière du soir. — Chœur. | *Avondbede.* — Koor.
(Toutes s'agenouillent.) (Allen nedergeknield.)

Andantino religioso.

dolce

1re Soprano.

2e Soprano.

3e Soprano.

Piano
(*ad lib.*)
om de klok
te vervangen.

Klokje in Fa ♯ *p* cloche en fa

f *pp* *mf* *f* *pp* *p* *pp* *pp*

Dieu, plein de clé - men - ce,
Fa - - der van de kindren,
Dieu, plein de clé - men - ce, Dieu, plein de clé - men - ce,
Fa - der van de kin - dren, Fa - der van de kin - dren,
Dieu, plein de clé - men - ce,
Fa - - der van de kindren,

Pè - re, tendre et doux, tendre et doux, Ah! pro - tè - ge - nous, Pè - re,
gij die ons be - waart, die ons be waart, maak dat hier op aard - ons geen
Pè - re, tendre et doux, Ah! pro - tè - ge - nous, Pè - re,
gij die ons be - waart, maak dat hier op aard ons geen
Pè - re, tendre et doux, tendre et doux, Ah! pro - tè - ge - nous, Pè - re,
gij die ons be - waart, die ons be - waart, maak dat hier op aard - ons geen

Con - tre la souf - france. Sou - tien de len - fan - ce. Dieu, le seul es -
leed, geen leed kan hindren; hoor ons a - vend - be - de, wen het klok - je,
Con - tre la souf - france. Sou - tien de len - fan - ce. Dieu, le seul es -
leed, geen leed kan hindren; wen het klok - je,
Con - tre la souf - france. Sou - tien de len - fan - ce. Dieu, le seul es -
leed, geen leed kan hindren; wen het klok - je,

pp

S. F. 1799

f *p* *f*
f *p* *f*
f *p* *f*
f *p* *f*

poir. De-vant ta puis - sau - ce Nous in - cli - nous nos fronts à
klept. geef ons rust en vre - de. O Hee - re, die het lot van

poir. De-vant ta puis - sau - ce Nous in - cli - nous nos fronts à
klept. geef ons rust en vre - de, O Hee - re, die het lot van

Dieu, le seul es-poir, De-vant ta puis - sau - ce Nous in - cli - nous nos fronts à
when het klok-je klept, geef ons rust en vre - de, O Hee - re, die het lot van

lau - be comme au soir, Nous in - cli - nous nos fronts à lau - be comme au soir.
al - le men - schen scheidt, O Hee - re, die het lot van *rall.* *ff* *al - le menschen scheidt.*

lau - be comme au soir, Nous in - cli - nous nos fronts à lau - be comme au soir.
al - le men - schen scheidt, O Hee - re, die het lot van *rall.* *p* *ff* *al - le menschen scheidt.*

lau - be comme au soir, Nous in - cli - nous nos fronts à lau - be comme au soir.
al - le men - schen scheidt, O Hee - re, die het lot van *rall.* *p* *ff* *al - le menschen scheidt.*

(Toutes se lèvent. Les sons de la cloche cessent.)

Nema à Ida.

Un moment, chère enfant.

Ida.

Vous me quittez?

Nema.

Ma chère,

Il vous faut des habits et tout le nécessaire.

Ida.

Ah! tant de soins et de bontés.

Où donc les ai-je mérités?

Nema.

Restez. Asseyez-vous. Nous vous aurons bien vite

Tout ce qui vous convient et reviendrons de suite.

(Aux écolières.)

Venez toutes, venez!

(Elles partent. Ida reste seule)

(Allen staan op en het kleppen der arondklok houdt op.)

Nema aan Ida.

Wacht hier een stond, lief kind.

Ida.

Gij gaat mij dan verlaten?

Nema.

Neen; kleedren haal ik u en al wat u kan baten.

Ida.

Die ruwege zorg mij toegebracht

Blijft jaren frisch in mijn geducht.

Nema aan Ida.

Blijft, zuster, hier een stond in dezen stoel gezeten:

Aan de gezellinnen.

En wij, — komt, halen wij haar kleederen en eten.

(Allen af, nitgenomen Ida.)

Ida (se levant doucement) | Ida (zachtjes opstaande.)

N° 10. Récit. et Air. *Recit. en Air.*

Allegro.

Récit.

Mer-
Ik

Piano.

ci, mon Dieu, mer - ci! Dans ma souffrance a - mè - re Vous m'a - vez en - vo - yé vos
 dan - ku, groo - te God, ik dan - ku in mijn her - te; gij die uw en - gels zendt en

an - ges i - ci - bas, Pour me don - ner con - rage et fi - nir la mi -
 nooit een wees ver - laat, ach kvoel het wel, eens komt een eind, aan mij - - ne

sè - re, Qui de - puis si long - temps s'a - charne sur mes pas.
 smarte; eens komt d'aan - be - den dag dat al mijn leed ver - gaat.

Andantino moderato.

dolce

1. Il est en - cor sur ter - - re Un bau - me sa - lu - tai - - re Pour
 2. C'est vous, en - fans ché - ri - - es, Vous dont les mains bé - ni - - es A
 1. Op aar - de zijn nog lie - - den, die troost en hul - pe bie - - den, aan
 2. Op aar - de zijn nog kin - dren, die s'wees - jes nood ver - min - dren, die

le cœur mal-heu-reux, Pour le cœur mal-heu-reux, C'est ta dou-ce puis-
 lor-phe-line en deuil, A lor-phe-line en deuil, Au pauvre cœur qui
tweed ver-pletterd hart, aan tweed ver-plet-terd hart, die broers en zus-ters
twees-je ge-ven moed, die twees-je ge-ven moed, O God, geef hun uw

san-ce, Chré-tien-ne bien-fai-san-ce, Du Ciel don pré-ci-eux, Du
 pleu-re, On-vrez vo-tre de-meu-re, Et fai-tes bon ac-cueil, Et
hel-pen, die nood en ran-pen stel-pen, en bals'men leed en smart, en
ze-gen gij die op d'aardshe we-gen, de vruch-ten bloei-en doet, de

Ciel don pré-ci-eux.
 fai-tes bon ac-cueil.
bals'men leed en smart.
vruch-ten bloei-en doet.

rall. Tempo I.

D. S.

Scène VII.

Ida, Néma, Clara, Martha, les écolières.
 (apportant des habillements)

Néma.
 Nous voici. Prenez tout!
 Ida.
 Ah! ma reconnaissance.
 Clara.
 Et cette bourse.
 Ida.
 O ciel! tant de bonté.
 (Silence)
 Néma.
 Mais où sont vos parents?
 Ida.
 Hélas!
 Néma.

Ils ne sont plus?

7e Tooneel.

Ida, Néma, Clara, Martha, gezellinnen.
 (Néma op met kleederen enz)

Néma.
 Hier zijn wij reeds terug; aanvaard hier deze kleeren
 (Zij biedt Ida een pakje)
 Clara.
 En hier dees rolle beurs
 (Zij biedt Ida een beurs)
 Ida.
 Hoe moet ik u vereeren?
 Néma.
 Waar zijn uw ouders kind?
 Ida.
 Zij zijn bij God den Heer.
 Ik ben niet zoo als gij, ik heb geen ouders meer.

Ida.
Je n'avais qu'eux au monde et je les ai perdus.

Clara.
Hélas! que dites-vous?

Nema.
Vous n'avez plus de mère?

Ida.
Je n'ai plus personne sur terre.
Mais Dieu, dans sa bonté, veille tous les instants
Sur tous les malheureux qui sont ses chers enfants.

Nema.
Moi je suis fille unique. Ah! venez chez ma mère,
Je vous aime déjà comme une sœur, ma chère,
Ma mère écoutera mes vœux les plus pressants.

Clara.
Wat zegt gij arrem kind?

Nema.
Gij hebt das geene moeder?

Ida.
Geen vader ook! Ik heb alleen den Alhoeder,
Die t'kleine vinkje spijs, die t'lieve vischje roedt.
En voor een arme vees thans hulpe rijzen doet.

Nema.
Ik ben een kind alleen; gij zult mijn zuster wezen.
Dit maakt mijn moeder blij en zal uw leed genezen.

N°. 11. Duetto et Chœur. Duetto en Koor.

Allegretto.

Piano.

Nema.

Vous se - rez ma sœur ché - ri - e; Ou - bli - ez l'ad - ver - si - té. Plus de
Ja gij gaat mijn zus - ter wor - den, aanstonds gaat gij meé niet mij; — ja gij

Ida.

lar - mes! Vo - tre vi - e Se - ra plei - ne de gai - té. Je se - rai la sœur ché -
gaat mijn zuster wor - den vreugd - dig le - ven aan mijn zij. — Ja ik zal uw zus - ter

ri - e, Et bra - vant l'ad - ver - si - té. Dé - sor - mais ma pauvre vi - e Se - ra
wor - den, O wat is mijn har - te blij! Ja ik zal uw zuster worden vreugd - dig

mf

plei-ne de gai-té. Je se-rai la soeur ché-ri-e. Et bra-vant l'ad-ver-si-
le-ven aan uw zij. Ja ik zal uw zuster worden, O wat is mijn har-te

mf

Nema. Vous se-rez ma soeur ché-ri-e: Ou-bli-ez l'ad-ver-si-
Ja gij gaat mijn zuster worden, aanstonds gaat gij met met

mf

A ja-mais la soeur ché-ri-e Bra-ve-ra l'ad-ver-si-
Ja zij zal haar zuster worden, O wat is ons har-te

mf

té. Dé-sor-mais ma pauvre vi-e Se-ra plei-ne de gai-té.
blij! Ja ik zal uw zuster worden, vreugdig le-ven aan uw zij.

mf

té. Plus de lar-mes! Vo-tre vi-e Se-ra plei-ne de gai-té.
mij. ja gij gaat mijn zuster worden, vreugdig le-ven aan mijn zij.

mf

té. Grâce au ciel, tou-te sa vi-e Se-ra plei-ne de gai-té.
blij. ja zij zal haar zuster worden, vreugdig le-ven aan haar zij.

Nema.

Plus de deuil désormais! Plus de tristesse amère!

Clara.

Vous irez avec nous.

Martha.

Vous trouvez une mère.

Clara.

On vous aimera bien.

Nema.

Et d'un triste passé

Le souvenir doit être à jamais effacé.

Nema.

Nu is uw leed gedaan, uw armoede verdwenen.

Clara.

Gij hebt een moeder nu!

Martha:

Met ons gaat gij, nu heen.

Naar thuis, waar u 'tgeluk en eene moeder wacht!

Nema.

Nu roest gij voor geen kool of kwade winternacht.

N° 12. Cavatine.

Andantino.

Piano.

Ida.

An-ges, que le ciel lui-mè - me M'envo - ya dans ma dou - leur,
 Englen mij van God ge - zon - den, ach aan - vaard - mij vuurge dank;

Pour sen-tir si je vous ai - me, Sa-chez li - - re dans mon cœur.
 nu be-leef ik zaal ge-ston - den, en mijn hart - is niet meer krank.

Pauvre-hé-las! et dé-lais-sé - - e, Par les rou - ces du che - min,
 Eer tijdsdompeld ik ver - ta - ten langs de dor - re rel-den rond,

Par les coups du sort bles-sé - e, Pâ-le, je ten - - dais la main. - Et mon
 eer ik troosters tot mijn ba - ten, zusters in u al - ten vond. - O voor.

à - me, en proie au dou - te, — Re - dou - fait tons les mal - heurs, — Quand le
 waar, God zal zijn ze - - gen zen - den o - - ver - u - we jeugd; — en hier

ciel mit sur ma rou - te Vos sou - ri - res en - chau - teurs. —
 op uw aard - sche we - gen strooi - en bloe - men, heil en vreugd.

Vous se - rez, si ma pri - è - - re Trouve ac - cueil chez l'E - ter - nel, — Bien - hen -
 En na een ge - luk - kig le - - ven zal u d'Al - macht tot uw loon; — in den

reu - ses sur la ter - re, Bien - heu - ren - - ses dans le ciel. —
 hoo - gen he - mel ge - ven ee - ne gul - - den glo - rie - kroon. —

Nema.
 Venez vite avec nous.

Clara.
 Je serai votre guide.

Nema.
 Venez à la maison, où la calme préside.

Ida.
 Je vais où si gaiement m'appelle votre voix.
 Ah! le sort me sourit pour la première fois!

Nema.
 Kom spoedig nu met ons, wij zullen u geleiden
 Naar moeders huis.

Clara.
 Daar zal men u wat spijs bereiden.

Ida.
 Ik volg uw stappen blij,
 Ik roel mij, zusters zoet, gelukkig aan uw zij.

N°.13. Chœur de sortie. *Aftredingskoor. (Marche.)*

Allegro con brio.

Piano.

Chœur. *Koor.*

Plus de pei - ne! Plus de gè - ne! Dis - pa - -rais - se la dou -
 Leed en pij - nen gaan ver - -drij - nen, voor een on - be - wolkt ge -

leur! Plus de lar - mes! Plus da - -lar - mes! Qui - ci rè - gne le bon -
 luk; weg de smar - te uit het har - te, he - den vreugd in plaats van

heur! Plus de pei - ne! Plus de gè - ne! Dis - pa - -rais - se la dou -
 druk; leed en pij - nen gaan ver - -drij - nen, voor een on - be - wolkt ge -

heur! Plus de pei - ne! Plus de gè - ne! Dis - pa - -rais - se la dou -
 druk; leed en pij - nen gaan ver - -drij - nen, voor een on - be - wolkt ge -

leur! Plus de lar - mes! Plus da - lar - mes! Qui - ci rè - gue le bon -
 luk; weg de smar - te uit het har - te, he - den vreugd in plaats van

leur! Plus de lar - mes! Plus da - lar - mes! Qui - ci rè - gue le bon -
 luk; weg de smar - te uit het har - te, he - den vreugd in plaats van

ff.
 leur! Plus de pei - ne! Plus de gé - ne! Dis - pa - - rais - se la dou -
 druk; leed en pij - nen gaan ver - dwij - nen, voor een on - be - wolkt ge -

ff

leur! Plus de lar - mes! Plus da - lar - mes! Qui - ci rè - gue le bon -
 luk; weg de smar - te uit het har - te, he - den vreugd in plaats van

(Toutes quittent la scène, excepté Clara et Martha.)
 (Allen gaan het tooneel af, uitgenomen Clara en Martha.)

leur.
 druk!

f

Scène VIII. | 8e. Tooneel.

N°. 14. Duo.

Andantino grazioso.

Piano, *mf*

Clara. *dolce*

La don - ce jou - is - san - ce, De ten - dre no - tre
 Wat is het zoet te hel - pen den ar - men in zij - nen

p

Martha.

main. Au denil, à la souf - fran - ce, Et
 nood. Wat is het zoet te stel - pen ge -

p *più mosso* Clara. *p dolce*

Dieu mè - me nous ai - me Quand
 Ver - blij - den voor lij - den ge -

d a - pai - ser la faim. Dieu mè - me nous ai - me Quand
 brek en hongers - nood. Ver - blij - den voor lij - den ge -

dolce

rf nou-bli-ant rien, Notre à-me s'en-flamme Pour fai-re le bien. C'est
ge-ven aan hart, en jeug-de en vreugde voor rampen en smart, zie

p

rf nou-bli-ant rien, Notre à-me s'en-flamme Pour fai-re le bien. C'est
ge-ven aan hart, en jeug-de en vreugde voor rampen en smart, zie

rf *p*

la loi su-prè-me De Dieu qui nous ai-me, C'est la loi su-prè-me De
dat is de lee-re van Go-de den Hee-re, zie dat is de lee-re van

rf

la loi su-prè-me De Dieu qui nous ai-me, C'est la loi su-prè-me De
dat is de lee-re van Go-de den Hee-re, zie dat is de lee-re van

rf

Clara.

tout cœur chrétien. Le mal-heu-reux qui pleu- - re,
men-sche-lijk hart. 'tIs zoet het goed te stich- - - ten,

tout cœur chrétien.
men-sche-lijk hart.

mf più mosso

Lorsqu'ac-ca - blé du sort, Il voit en sa de -
ent maakt ons har- - te blij, t is d'eel-ste van de

meu - - - re
plich - - - ten.

Martha.

Le malhen -
/ Is

Ve - nir l'af - freu - - se mort.
Eentmaakt de zie - - le vrij.

Le malhen -
/ Is

reux qui pleu - - - re, Doit voir chan - ger le

d'eel - - - ste van de plich - - - ten, en 'tmaakt de zie - - le

rall. *f* *p* *Tempo I.* *rf*

sort. Dieu mè - me nous ai - me, Et nous dit chrétien! Que

vrij. Ver - blij - den voor lij - den ge - - ge - ven aan 'hart, en

f *rall.* *p* *Tempo I.* *rf*

là - me seu - flamme Pour fai - re le bien, C'est ma loi su - prè - me, La

jeug - de en creugde voor 'tmen - schelijk hart, zie dat is de lee - re van

mf

loi de Dieu mè - me, C'est la loi su - prè - me Pour
Go - de den Hee - re, zie dat is de lee - re van

loi de Dieu mè - me, C'est la loi su - prè - me Pour
Go - de den Hee - re, zie dat is de lee - re van

mf

tout cœur chré - tien, C'est la loi su -
't men - sche - lijk hart, dat is de

tout cœur chré - tien, C'est la loi su -
't men - sche - lijk hart, dat is de

p

prè - - - me Pour tout cœur chré - tien,
lee - - - re van 't men - sche - lijk hart,

prè - - - me Pour tout cœur chré - tien,
lee - - - re van 't men - sche - lijk hart,

mf

mf

mf

N° 15. Final.

Allegro con brio.

Piano.

ff Les voilà de retour: voyez leur air joyeux. *f* Lorsqu'on a fait le bien,
Clara. Daar zijn ons gezellinnen reeds van hun tocht terug. *Martha.* Die edele vriendinnen

ff Nema et ses compagnes amènent
Nema en de gezellinnen komen vroolijk op met

tout le monde est heureux. *ff* *ervroegen wij hen vlug.*

Ida (qui maintenant est habille très-proprement.)

Ida aan de hand. (Zij is zeer netjes opgeschikt.)

Chœur. Ah! no-tre tâ-che est ac-com-pli - - e, Car le malheur est se-con-
 Een zoe-te plicht is thans ge-kwe-ten, en tar-me kind heeft broeden

Ah! no-tre tâ-che est ac-com-pli - - e, Car le malheur est se-con-
 Een zoe-te plicht is thans ge-kwe-ten, en tar-me kind heeft broeden

ru. Qu'un chant joyeux en com-pa-gni - - e, E-cho du cœur, soit en-ten-
 woon. Dat nu de vreugd in ons ge-we-ten, weér stijgt en blijft op ha-ren

ru. Qu'un chant joyeux en com-pa-gni - - e, E-cho du cœur, soit en-ten-
 woon. Dat nu de vreugd in ons ge-we-ten, weér stijgt en blijft op ha-ren

du! — Qu'un chant joy - eux en com - pa - gui - - e, E - -
 troon! — Dat nu de vreugd in ons ge - we - - ten, weér

du! — Qu'un chant joy - eux en com - pa - gui - e, E -
 troon! — Dat nu de vreugd in ons ge - we - ten, weér

cho du cœur, soit en - ten - du! Qu'un chant joy - eux, en com - pa -
 stijg en blijv' op ha - ren troon! Dat nu de vreugd in ons ge -

cho du cœur, soit en - ten - du! Qu'un chant joy - eux, en
 stijg en blijv' op ha - ren troon! Dat nu de vreugd in

gui - - e, E - - - cho du cœur, soit en - ten - du! —
 we - - ten, weér stijg en blijv' op ha - ren troon! —

com - pa - gui - - e, E - - cho du cœur, soit en - ten - du! —
 ons ge - we - - ten, weér stijg en blijv' op ha - ren troon! —

meno mosso
f *p*

Clara.

Nema.

Au - si plus de souf - fran - ce? Un sort long - temps cru - el Sé -
 Is 't kind nu vrij van lij - den? 't heeft al - les wat 't ver - langt; rien -

Martha.

loi - - gue, quand com - men - ce La dou - ce loi du ciel. Mais
 din - nen aan zijn zij - - den, geen nood meer die haar prangt. Ons

le plai - sir ré - cla - me En - co - re nos in - stants, Et c'est du fond de
 spel werd onder - broken, door 't vin - den van dit kind; nu weér ons hart ont -

Ià - me Que nous vien - dront les chants.
 lo - ken! ge - hup - peld blij - ge - zind.

Allegro.

(Ensemble, très joyeusement.)
(Te zamen in volle vreugd.)

Chœur.

f

Les cœurs sont tous con - tents, — Ah!
De zor - gen nu op zij, — de zor - gen nu op zij, — en

Les cœurs sont tous con - tents, — Ah!
De zor - gen nu op zij, — en

vi - - vent les jeux et les chants, et les jeux et les chants. Chants et
zin - - gen en klin - gen, en zin - gen en klin - gen wij blij. Dan - sen.

vi - - vent les jeux et les chants, et les jeux et les chants.
zin - - gen en klin - gen, en zin - gen en klin - gen wij blij.

dan - ses, Vos ca - den - ces, vos ca - - den - ces, Et les
zin - gen, loo - pen, sprin - gen, loo - pen, sprin - gen, is ons

Chants et dan - ses, Vos ca - - den - ces, Et les
Dan - sen, zin - gen, loo - pen, sprin - gen, is ons

ff

rf jeux, — et les chants, — et les jeux, et les chants; Chants et
vreugd, — in ons *vreugd,* — is ons *vreugd,* is ons *vreugd;* weg de

rf jeux, — et les chants, — et les jeux, et les chants;
vreugd, — in ons *vreugd,* — is ons *vreugd,* is ons *vreugd;*

dan - ses, Vos ca - den - ces, Et les
smar - te, uit het har - te, van de

Chants et dan - ses, Vos ca - den - ces, Et les
weg de smar - te, uit het har - te, van de

rf jeux, — et les chants, — et les jeux, et les chants. Chants et
vreugd, — van de *jeugd,* — van de *vreugd,* van de *jeugd,* t is het

rf jeux, — et les chants, — et les jeux, et les chants,
vreugd, — van de *jeugd,* — van de *vreugd,* van de *jeugd.*

ff più mosso

dan - ses, Vos ca - den - ces, Et les jeux, — et les chants, Chants, et
spe - len en het kwe - len, dat ons hart - jes zoet ver - heugt, 'tis, het

Vos ca - den - ces, Et les jeux, — et les chants,
en het kwe - len, dat ons hart - jes zoet ver - heugt,

dan - ses, Vos ca - den - ces, Et les jeux, — et les chants,
spe - len en het kwe - len, dat ons hart - jes zoet ver - heugt,

Vos ca - den - ces, Et les jeux, — et les chants,
en het kwe - len, dat ons hart - jes zoet ver - heugt,

ff et — les jeux, — et — les chants, —
ff zoet — ver - heugt, — zoet — ver - heugt, —

et — les jeux, — et — les chants, —
zoet — ver - heugt, — zoet — ver - heugt, —

Le
De

rideau tombe.
gordijn zakt neder.

ff